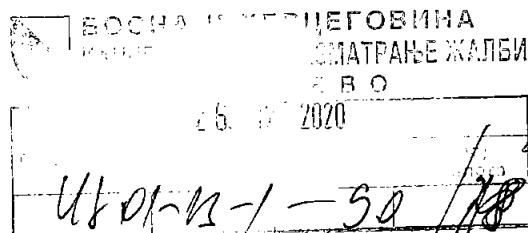

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

**Broj: S1 3 U 030288 18 U
Sarajevo, 26.02.2020. godine**

**URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI BiH
FILIJALA SARAJEVO
Ulica Dubrovačka broj 6
SARAJEVO
VEZA VAŠ BROJ: US-01-13-1-90-2/18**

U prilogu ovog dopisa dostavljamo vam dva primjerka presude ovog Suda broj: S1 3 U 030288 18 U od 20.02.2020. godine

SUDIJA

Jadranka Brenjo

**Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине**

Broj: S1 3 U 030288 18 U
Sarajevo, 20.02.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija, Branimira Orašarin, kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „GOLD MIGNON“ d.o.o. Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-01-07-1-362-6/18 od 11.07.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 20.02.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se rješenje tuženog u stavu 2. kojim se usvaja zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u iznosu od 280,80 KM i predmet vraća tuženom organu na ponovno rješavanje u tom dijelu.

U preostalom dijelu rješenje ostaje na snazi.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 380,80 KM u roku od 15 dana od dana prijema presude, dok se u preostalom dijelu potraživanih troškova zahtjev odbija kao neosnovan.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim ješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, broj i datum naveden u uvodu, usvojena je žalba tužitelja i poništena tenderska dokumentacija broj: 04-16-4-473-2/18 od 17.01.2018. godine ugovornog organa Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine, te je usvojen zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu odbijen kao neosnovan i obavezan ugovorni organ da iste nadoknadi u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, te je konstatovano je da će se povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka izvršiti posebnim rješenjem.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj navodi da je nejasno i kontradiktorno obrazloženje tuženog u pogledu odluke o

troškovima za sastav žalbe jer tuženi navodi da djelimično usvaja zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe iako je žalba u cijelosti osnovana, te primjenjuje odredbe člana 18. stav 2. i člana 33. Tarife. Smatra da tuženi u konkretnoj pravnoj stvari nije mogao primijeniti odredbu člana 18. stav 2. tarife obzirom da se žalba ne može smatrati podneksom kojim se pokreće upravni postupak. Navodi da je sastav žalbe u svim postupcima određen kao posebna radnja za koju se uvijek obračunava veća nagrada od sastavljanja ostalih podnesaka. Navodi da je u ukupno 11 članova Zakona o javnim nabavkama propisano da je procijenjena vrijednost nabavke obavezan dio i odluke o pokretanju postupka, tenderske dokumentacije, a posebno da je vrijednost nabavke obavezna u žalbenom postupku jer je to odlučujuće prije svega za određivanje nadležnosti URŽ-a, te zbog visine naknade za pokretanje žalbenog postupka. Smatra da je tuženi trebao nagradu za sastav žalbe odrediti u skladu sa članom 18. stav 6. Tarife jer se žalba ne može smatrati podneškom u smislu odredbi Tarife. Ističe da se radi o procjenjivom sporu jer je još u tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ kao procijenjenu vrijednost naveo iznos od 180.000,00 KM bez PDV-a. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine pokrenuo postupak javne nabavke prehrambenih artikala i sredstava za higijenu za koji je obavještenje o nabavci broj: 268-1-1-18-3-6/18 objavljeno na portalu javnih nabavki dana 23.01.2018. godine. Ugovorni organ je dana 01.06.2018. godine donio odluku o poništenju postupka, broj. 04-16-4-473-39/18. Tužitelj je izjavio žalbu protiv navedene odluke koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio, poništio tendersku dokumentaciju, te usvojio zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 280,80 KM i obavezao ugovorni organ da iste isplati tužitelju u roku od 15 dana od dana prijema rješenja, dok je u preostalom dijelu tužitelj odbijen sa istim i konstatovano je da će se povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka izvršiti posebnim rješenjem.

Po ocjeni ovog vijeća osporena odluka, u pobijanom dijelu, dovedena je u sumnju prigovorima iz tužbe.

Naime, tužitelj je žalbom od 12.06.2018. godine, izjavljenom protiv odluke ugovornog organa Ministarstvo sigurnosti Bosne i Hercegovine, broj: 04-16-4-473-39/18 od 01.06.2018. godine tražio da se obaveže ugovorni organ na naknadu troškova žalbenog postupka u iznosu od 1.006,20 KM, odnosno sastava žalbe u iznosu od 860,00 KM + 17% PDV. Tuženi je osporenim rješenjem tužitelju dodijelio troškove sastava žalbe u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan.

Imajući u vidu da je odredbom člana 199. stav 1. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 53/16) propisano da se dispozitivom

rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno, te da je dispozitiv obavezujući dio rješenja kako za stranke to i za sam organ koji je donio rješenje, a da je obrazloženje samo objašnjenje dispozitiva koje sadrži razloge za donošenje odluke kao u dispozitivu, to ovo sudsko vijeće ne može ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja. Ovo iz razloga što iz podataka u spisu i dispozitiva osporenog rješenja od 11.07.2018. godine, proizlazi da je tuženi dispozitivom rješenja usvojio zahtjev za naknadu troškova postupka u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbio kao neosnovan, a u obrazloženju nije dao razloge za takvo postupanje, pa shodno navednom prilikom donošenja osporenog rješenja počinjena je bitna povreda postupka jer je tuženi propustio da odluči o osnovanosti tužiteljevog zahtjeva.

Odredbom člana 117. Zakona o javnim nabavkama („Službeni glasnik BiH“, broj:39/14), propisana je supsidijarna primjena Zakona o upravnom postupku BiH, na postupak pred Uredom za razmatranje žalbi, ukoliko ta pitanja nisu uređena posebnim zakonom. Imajući u vidu načelo materijalne istine iz člana 9. Zakona o upravnom postupku kojim je propisano da se u postupku mora utvrditi pravo stanje stvari, i u tom cilju moraju se potpuno i pravilno utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja. Kako zakonom o javnim nabavkama, kao posebnim zakonom nisu uređeni troškovi postupka javnih nabavki, u tom slučaju se odlučuje u skladu sa Zakonom o upravnom postupku.

Ispitujući pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, Sud je ocijenio da je tuženi donošenjem istog počinio bitnu povredu pravila postupka propisanih u članu 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku („Službeni glasnik BiH“, broj 29/02 do 41/13). Citirana zakonska odredba obavezuje tuženog da u obrazloženju rješenja koje donosi navede dokaze koje je proveo i utvrđeno činjenično stanje na osnovu provedenih dokaza, razloge koji su bili odlučni pri ocjeni dokaza, kao i razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kakvo je dato u dispozitivu i pravne propise na osnovu kojih je riješena upravna stvar. Osporeno rješenje, međutim ne sadrži naprijed navedene razloge koji su odlučni za donošenje odluke.

Iz izloženog slijedi da osporeno rješenje ne sadrži razloge o odlučnim činjenicama zbog čega ovaj sud nije mogao ispitati pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u odnosu na činjenično stanje, kao ni osnovanost navoda tužitelja da isti ima aktivnu legitimaciju u konkretnoj javnoj nabavci. Obzirom na izloženo, ovaj sud je tužbu tužitelja uvažio, osporeno rješenje poništio u pobijanom dijelu i predmet vratio tuženom na ponovno rješavanje. U ponovnom postupku tuženi će postupiti po uputama ovog suda naprijed navedenim, utvrditi odlučne činjenice, donijeti odgovarajuće rješenje i u obrazloženju istog navesti razloge i podatke koje rješenje mora da sadrži u smislu člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku.

U ponovnom postupku tuženi će postupiti po navedenim uputama Suda, te pravilno i potpuno utvrditi činjenično stanje i donijeti odgovarajuću odluku pravilnom primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH, te primjenom supsidijarnih odredbi Zakona o upravnom postupku, kao i Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH („Službene novine F BiH“, broj 22/04).

Troškove postupka sud je dodijelio primjenom člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH i primjenom Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH. Dosuđeni troškovi se sastoje od naknade za sastav tužbe sa obračunatim PDV-om od 17%, u iznosu od 280,80 KM, te troškova takse na tužbu u iznosu od 100 KM, što ukupno iznosi 380,80 KM. Sa potraživanjem preko dosuđenog iznosa tužitelj se odbija, imajući u vidu da se u konkretnom slučaju radi o poništenju rješenja, pa tužitelju pripada pravo na naknadu troškova u neprocjenjivim predmetima u skladu sa odredbom člana 19., a ne člana 12. Tarife F BiH

Zbog navedenih razloga je ovaj sud odlučio kao u izreci presude, primjenom člana 37. stav 2. u vezi sa članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, („Službeni glasnik BiH“, broj 19/02 do 74/10).

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Branimir Orašanin

